

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 197: Forslag til lov om ændring af konkurrence-loven. (Ankeadgang).

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 5/4 95. Første behandling 20/4 95.
Betænkning 3/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 117: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Amtskommunalt ansvar for stofmisbrugsbehandling).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 11/1 95. Første behandling 20/1 95.
Betænkning 4/5 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jan Petersen (S):

SF har i betænkningen foreslået, at der skal indføres et tilsyn ved indgåelse af aftaler med private institutioner og foreninger.

Det ændringsforslag kan vi ikke støtte, men i stedet vil vi bede om, at vi i Socialudvalget mellem anden og tredje behandling får drøftet, på

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 222: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Syge- og ulykkesforsikring).

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 19/4 95. Første behandling 27/4 95.
Betænkning 3/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

hvilken måde vi kunne sikre, at der føres tilsyn under en eller anden form ved aftaler indgået med private institutioner og foreninger.

Til det formål vil der blive fremsendt et ændringsforslag fra socialministeren, og vi håber så, at den kreds af partier, som på forhånd har tilkendegivet eller vil tilkendegive, at de støtter lovforslaget i sin helhed, vil indgå i en debat om, hvordan vi får udformet en sådan bestemmelse.

Når jeg bruger formuleringen »de partier, der kan støtte eller forventes at ville støtte det«, så skylder jeg også Folketinget den oplysning, at det er samtlige partier – dog minus Venstre, der i denne sag har valgt fuldstændig at isolere sig.

Tove Fergo (V):

Der er stillet et ændringsforslag vedrørende tilsyn med de private behandlingstilbud, og det ændringsforslag kan Venstre ikke tilslutte sig. Vi mener, det er en god idé – som det først er blevet anført – at det er de enkelte kommuner, der betaler pladserne på de private behandlingstilbud, og som fører tilsyn med, hvordan deres penge bliver brugt, og hvordan behandlingen er. Vi er udmærket tilfreds med den oprindelige formulering.

Så blev det nævnt fra Socialdemokratiets ordfører, hr. Jan Petersen, at Venstre har isoleret sig i spørgsmålet om at flytte kompetencen fra kommunerne til amterne. Det er Venstres principielle holdning, at kommunerne har det bedste kendskab til deres borgere. De ved, hvad der er bedst for den enkelte. Der er ingen grund til, at der bliver indlagt et ekstra bureaukratisk led. Vi synes, der bliver brugt penge nok på bureaukrati i dette land, så der behøver ikke at blive brugt ekstra penge på, at der skal være to sagsbehandlere på hver eneste misbruger.

Vi mener helt klart, at misbrugsbehandlingen skal ligge i kommunerne. Det er kommunernes ansvar og deres sagsbehandlers ansvar at se til, at borgerne får den bedst mulige behandling. Så kan amterne oprette behandlingstilbud, og dér kan kommunerne købe pladser til deres borgere.

Det er – som vi har gjort rede for i vores betænkning – begrundelsen for, at Venstre ikke kan støtte forslaget og heller ikke kan støtte det ændringsforslag, der er stillet.

Karen Højte Jensen (KF):

Af betænkningen fremgår det, at Det Konservative Folkeparti vil redegøre for sin stilling her

ved anden behandling, og det er på den baggrund, jeg tager ordet.

Jeg vil gerne sige, at Det Konservative Folkeparti finder, at der er behov for at styrke indsatsen over for stofmisbrugere, således at stofmisbrugere kan komme hurtigere ud af det forfærdelige liv, de har, og få et mere normalt liv – kan man vel kalde det.

Det, der er behov for, er naturligvis også, at indsatsen koordineres. Jeg vil gerne sige, at Det Konservative Folkeparti har lidt problemer med, hvis et amtsråd totalt nægter en kommunalbestyrelse at få kompetencen, og jeg vil opfordre ministeren til, at vi finder en løsning på det.

Naturligvis skal det være sådan, at hvis en kommune får kompetencen, skal den leve op til nogle kvalitative krav, ligesom der naturligvis skal være koordinering med amterne.

Jeg har forstået, at der bliver udvalgsbehandling mellem anden- og tredjebehandlingen, og jeg vil gerne sige om det forslag, der ligger fra SF: Det kan vi ikke støtte. Men jeg har forstået på den socialdemokratiske ordfører, at det også bliver taget op mellem anden- og tredjebehandlingen.

Villy Søvndal (SF):

Efter at hr. Jan Petersen har bedt om fornyet behandling i Socialudvalget, trækker SF sit ændringsforslag tilbage med henblik på at undersøge, hvor langt vi kan komme i en forhandling med at sikre offentlig indsigt i regnskab og budget og andre vilkår på private institutioner, der bruges til behandling af stofmisbrugere.

Der er så to muligheder:

Den ene er, at vi når langt nok, og så har forslaget opfyldt sit formål.

Den anden er, at vi ikke når langt nok i den kommende forhandling, og det vil så betyde, at vi genfremsætter SF's forslag.

Jeg synes i øvrigt, der var megen fornuft i, at hr. Jan Petersen siger, at forhandlingen skal foregå i den kreds af partier, der har været i nærheden af virkeligheden i den her debat.

Jeg vil godt sige: Jeg synes, det er rystende at høre Venstres uansvarlige holdning til stofmisbrug. I virkeligheden er Venstres holdning »nej til en entydig ansvarsplacering i behandling af stofmisbrugere« og »ja til, at det skal foregå på mange forskellige niveauer« – med risiko for, at det falder igennem.

Det er også interessant at høre Venstre tale for det her i Folketinget og samtidig høre Venstres lokale socialudvalgsformænd sige nej til at gøre en aktiv indsats mod stofmisbruget. Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ændringsforslag nr. 1 til § 1 er nu trukket tilbage. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

I virkeligheden sker der det ved vedtagelsen af dette forslag, at man netop deler ansvaret. Det er en kendt sag, at jo flere der har ansvar for det samme, jo mere ansvarsforflygtigende bliver handlingerne. Det eneste rigtige er at fastholde, at det er kommunen, der har ansvaret for stofmisbrugsbehandlingen.

Det er kommunens sagsbehandler – eventuelt sammen med stofmisbrugeren og eventuelt sammen med stofmisbrugeren læge – der er den ansvarlige. Det er dem, der skal finde ud af: Hvad skal der gøres? Hvordan skal behandlingsplanen være? Hvordan skal behandlingen være? Hvor kan vi få den behandling henne?

Det, man gør ved at vedtage regeringens forslag, er at sige: Kommunen skal betale noget. De skal støtte misbrugeren, når vedkommende kommer tilbage fra behandling. Amtet skal tilbyde behandling og tjekke og sørge for, at behandlingen kommer til at foregå sådan, som de nu synes det.

Det er i virkeligheden en ansvarsforflygtigelse ud over alle grænser.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Venstre ønsker en effektiv behandling af stofmisbrugere, og det er netop derfor, vi i dag her i Folketinget har kunnet fremsætte et beslutningsforslag ud fra det princip, at »stofmisbrugere skal have ret til stoffri døgnbehandling på en af misbrugeren valgt institution«.

Så ingen skal kunne sige, at vi ikke ser meget seriøst på dette, meget alvorligt. Vi mener afgjort, der skal gøres noget, men det, man gør fra regeringens side og fra de partiers side, der støtter regeringens forslag, er ikke noget reelt. Man skaber bare forvirring, uden at der behøver at komme regulære resultater ud af det.

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, det er synd, at Venstre i en sag som den her – en sag, der er så alvorlig for så mange mennesker, som tilfældet virkelig er, for så mange narkomaner, der hver eneste dag ikke får den hjælp, de har brug for – siger, at man ikke vil være med til det pågældende lovforslag, fordi det giver dobbeltadministration.

Jeg er meget i tvivl om, hvor meget dobbeltadministration der bliver tale om. Det, der kommer til at ske, er, at amterne skal koordinere den indsats, der skal ske. Det synes jeg ikke er noget dårligt. Vi har set til dato, at kommunerne ikke har magtet at administrere denne ordning. Kommunerne har ikke magtet at få narkomanerne i behandling.

Så er vi nødt til at gøre noget. Der skal selvfølgelig nogle flere penge til på området. Det kommer der også. Men det skal også regionalt samles op – her på amtsligt niveau – så man koordinerer indsatsen og sørger for, at der bliver gjort en indsats for de narkomaner, der har brug for behandling.

Vi har også påpeget i vores betænkningssbidrag – og ministeren har skrevet det i bemærkningerne – at det her betragtes som en overgangsordning. Når først det hele fungerer, så kan amternes koordinerende rolle blive neddrolet.

Man kunne godt få den mistanke – og det er lidt beskæmmende for kommunerne, hvis det er rigtigt – at der er et incitament for kommunerne til at lade narkomanerne sejle deres egen sø: Man ved, at de på et eller andet tidspunkt laver kriminalitet, og sidder de først i fængsel, er det ikke kommunens udgift længere, så er det nemlig en statsudgift.

De kassetænkninger, der har været dér, forsvinder med det her forslag, og det kan jeg ikke forstå at Venstre ikke kan være med til.

Det, vi har givet udtryk for under udvalgsbehandlingen og ved førstebehandlingen, og som vi gerne så, var, at kommunerne i højere grad fik kompetence til at være med i visitationen af de narkomaner, der skulle i behandling, for der bliver jo en 50:50-finansiering mellem kommuner og amter. Derfor havde vi gerne set, at der var en større grad af kommunal kompetence til at visitere, og at det ikke kun var amterne.

Men igen har ministeren lovet os via de svar, vi har fået, at det vil der også blive lagt op til, at den opfordring også vil komme til amterne, og at det selvfølgelig skal ske i samarbejde med kommunerne.

Selv om vi har den opfattelse, at amterne burde nedlægges – den konsekvens drager vi trods alt i vores holdning til, om der skal være dobbeltadministration, i modsætning til Venstre, der ikke ønsker dobbeltadministration, men gerne vil opretholde amterne; det kan man så diskutere ved en anden lejlighed – så mener vi lige præcis på det her område, at det er rimeligt, at amterne får den opgave. For vi tror på, at amterne kan løfte den opgave, og vi tror på, at det vil gavne narkomanerne, og det er det, vi ønsker. Vi ønsker, at narkomanerne skal have behandling.

Så kan jeg forstå, at SF har trukket deres ændringsforslag tilbage, og det betyder jo så, at man ikke behøver at melde på det, men som det fremgår af betænkningen, havde vi indstillet, at ændringsforslaget skulle forkastes.

Jeg er glad for, at vi har nået at få koordineret lidt, så der kommer en form for tilsyn med de private behandlingsinstitutioner, men jeg skal understrege, at når vi deltager i de videre forhandlinger om, hvordan det tilsyn skal udvirkes, så vil vi understrege, at de private institutioner netop har deres egenart. Det er den egenart, som de forskellige private institutioner har, der gør, at visse narkomaner bedst lader sig behandle på præcis de institutioner, og den egenart må et nidkært tilsyn ikke ødelægge. Det vil vi lægge vægt på under den videre udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er så mærkeligt at høre hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet, der pludselig kan forsvare øget bureaukrati, og det er så mærkeligt at høre, hvordan man på den ene side siger: Jamen kommunalbestyrelserne og kommunerne kan ikke leve op til deres ansvar, og derfor skal behandlingen af misbrugere tages fra kommunerne, mens på den anden side amterne kan leve op til deres ansvar, og derfor skal de have ansvaret på dette område.

Næste sætning lyder så: Jamen amterne skal nedlægges, og så skal ansvaret tilbage til kommunerne!

Man vil også gerne fra Fremskridtspartiets side have, at kommunerne alligevel får indflydelse på, hvor og hvordan behandlingen skal foregå, og samtidig er man bundutilfreds med den måde, det hele er foregået på i kommunerne.

Det er, som om man forgæves leder efter en eller anden måde at håndtere dette område på, og der må ske et eller andet, for der er ikke nogen succes med behandlingen. Så sidder man og flytter rundt på noget kompetence i stedet for at tage fat om problemerne dér, hvor de er: Behandlingspladserne mangler. Vi ved alle sammen, at der er så uendelig få døgnbehandlingspladser for en misbruger i dette land. De få, der er, er for de flestes vedkommende i private institutioner, og der skal oprettes nogle flere døgnbehandlingsinstitutioner. Det er det eneste, der har givet nogen resultater. Al den anden form for behandling, der foregår, giver ingen resultater.

Men i stedet for at tage fat om det og sige: Lad os så se, hvordan vi kan få samlet penge sammen, så vi kan give den rigtige behandling, så finder man på at bytte rundt på kompetence – rent hokusfokus, der ikke giver noget som helst resultat.

Løsenordet i dette er koordinering. Jeg kunne godt tænke mig at få en forklaring på, hvordan koordineringen skal foregå, og hvorfor det skulle løse problemet bedre. Så skal der være flere parter, der skal tale sammen. Når kommunerne ikke kan finde ud af det, hvorfor skulle de så bedre kunne finde ud af det, når de skal koordinere deres indsats med amternes?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Uanset hvilke argumenter fru Tove Fergo anvender, kan det ikke skjules, at alle partier minus Venstre i Folketinget er ved at vedtage en fælles forstærket indsats over for narkomanerne, og det er godt. Man har set bort fra forskellige ideologiske og også forskellige kommunale og strukturelle synspunkter og har i stedet for forsøgt at løse opgaven i fællesskab fra Fremskridtspartiet over til De Konservative, regeringspartierne, SF og Enhedslisten.

De eneste, der ikke vil medvirke ved det her, er Venstre. Argumentet er bureaukrati, og argumenterne er mange andre, måske endda indimellem opfundet til lejligheden. Lad os alle konkludere, at sådan har Venstre det åbenbart med narkomaner. Dem ønsker man ikke at løfte en finger for i samarbejde med de andre partier i Folketinget. Her ønsker man at isolere sig. Velbekomme!

Så siger fru Tove Fergo, at nu drejer det sig om at give den enkelte narkoman en ret til stof-fri behandling. Jeg kunne godt tænke mig, at fru

Tove Fergo ville redegøre for, hvor mange millioner Venstre er parat til at sætte ind på den indsats fra 1. januar 1996. Er det et tocifret, er det et trecifret millionbeløb, man nu er begyndt at formulere?

Jeg kunne godt tænke mig at få nærmere redegjort for, om det bliver et ændringsforslag, vi nu skal tage med, i og med at det forslag jo ikke indgår i Venstres betækningsbidrag, eller er det ideer, man er kommet på siden hen? Det kunne være interessant at få oplyst.

Det kunne også være, at vi skulle nøjes med at føre den debat i pressen, for så er det jo ikke så forpligtende, som det ville være, hvis man heroppefra siger: Det vil Venstre, og så meget regner vi med det koster. Jeg tror ikke, at et tocifret millionbeløb holder.

Men kernen er, at når der skal ske noget, vil Venstre ikke være med til det, vi her og nu kan blive enige om. Det er måske bedre med nogle fine visioner om den enkeltes ret.

Vi andre gør en indsats her og nu.

(Kort bemærkning).

Villy Svendal (SF):

Jeg synes også, det er imponerende at høre en argumentation, der lyder på, at når man entydigt samler ansvaret for tre ting: For etablering af dag- og døgninstitutioner, for en lægelig behandling og for visitation, så betyder det ikke større entydig ansvarsplacering.

Det synes jeg er en kunst, der rækker langt ud over fru Tove Fergos retoriske evner.

Det er også interessant, at to partier, der i øvrigt ikke er tilhængere af amterne, nemlig Fremskridtspartiet og Det Konservative Folkeparti, faktisk støtter, at en opgave her bliver lagt over til amtet.

Det viser jo netop, at selv på en position, hvor man har en anden ideologisk holdning, erkender man, at virkeligheden ser sådan ud, at der ikke sker noget i kommunerne, og derfor er man nødt til at flytte indsatsen. Jeg synes egentlig, at fru Tove Fergos tale specielt minder om, hvor lidt berøring Venstre overhovedet i det her spørgsmål har med virkeligheden.

Så er jeg meget glad for, at fru Tove Fergo peger på, at der er for få dag- og døgnbehandlingspladser. Det er nemlig humlen. Det må så betyde modsat, at der har været en umådeholden glæde i Venstre over SF's indsats i forbindelse med satsforhandlingerne.

Jeg vil godt sige uden at citere fra lukkede forhandlinger, at jeg kan ikke huske nogen

Venstremænd nævne ét ord om det her område. Det var andre partier, der sikrede, at der kom midler til dag- og døgnbehandlingen i de kommende år, og det var ikke Venstre. Venstre var fuldstændig tavs.

Men jeg er glad for, at Venstre i den grad påskønner SF's indsats i Folketinget. Tak!

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg tror, at den eneste grund til, at fru Tove Fergo siger, at det giver øget bureaukrati, var, at jeg skulle få dårlig samvittighed. Det er der ingen grund til at tro at jeg får i den her sag.

Det øgede bureaukrati, der bliver tale om, er så minimalt, som vi aldrig nogen sinde før har set ved et forslag her i Folketinget, Venstre har kunnet støtte. Det er så minimalt, hvad der bliver tale om af øget bureaukrati.

Amterne får den ene funktion at skulle koordinere indsatsen, fordi man ved, at narkomaner er lige så forskellige som alle andre mennesker, og derfor har de behov for forskelligartet behandling, alt efter hvem de er. I stedet for at en kommune med et par tusinde indbyggere skal sidde og opfinde en 6-7 forskellige behandlingsmetoder, ville det dog være hensigtsmæssigt, at man i amterne koordinerede indsatsen ud fra, hvilke tilbud man har i amtet.

Det fjerner jo heller ikke retten til, at kommunerne i højere grad kunne være med til at visitere, hvem der skal i behandling. Det er jo ikke to modsætninger, selv om fru Tove Fergo prøver på at lægge op til det.

Sagen er: Amterne eksisterer, Venstre vil ikke være med til at nedlægge amterne, og indtil Fremskridtspartiet og De Konservative får flertal her i Folketinget for at nedlægge amterne, så lad os dog bruge amterne til det, som de er bedst til. Og det, som de er bedst til i den her situation, er at koordinere indsatsen på dette område, som i virkeligheden er et sundhedspolitisk område.

Jeg tror ikke, der er grund til at sige mere.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er jo typisk i sådan en debat, at når man føler, at man ikke har saglige argumenter, begynder man at skyde på den politiske modstander med usaglige argumenter: Venstre vil ikke noget for narkomanerne, Venstre kender ikke til virkeligheden og alle de standard-omsvøbsudsagn, som vi kender så ganske udmærket.

Jeg kunne godt tænke mig at se nogle af de partier, som går ind for det her forslag, f.eks. regeringspartierne, fortælle mig om en stofmisbrugers gang gennem systemet, efter at de her lovforslag, som vi andenbehandler i dag, er blevet vedtaget.

Det betyder mere bureaukrati. Misbrugeren kommer op på sit socialcenter, sagsbehandleren ved, at det er en misbruger, ved, hvad der skal til, kan anvise det rigtige sted, og så kan amterne drive de institutioner, der skal drives i offentligt regi. Man ved, hvad der ligger i éns amt af tilbud, og så henviser man misbrugeren til behandling på det sted.

Så skal misbrugeren nu pludselig henvises fra sagsbehandleren i kommunen til en sagsbehandler i amtet, som så skal sidde og lave det samme arbejde én gang til. Det er fuldstændig urimeligt, det er dobbeltadministration i stedet for at fastholde ansvaret i kommunen. Sagsbehandlerne i kommunerne ved udmærket godt, hvad der er af behandlingstilbud til misbrugere.

I stedet for at bruge pengene på lønninger til flere sagsbehandlere i amterne kan vi bruge dem på behandlingspladser. Det er langt, langt mere frugtbart.

For at slå en pæl igennem påstanden om, at Venstre ikke vil gøre noget som helst for misbrugerne, har vi netop i dag fået fremsat et forslag, et beslutningsforslag, her i Folketinget, som går ud på, at misbrugerne skal have ret til stoffri døgnbehandling. Det er et forslag, der vil noget, alt det andet er udelukkende udenoms-snak.

Man står famlende, man ved ikke, hvad man skal, og så fremsætter man de forslag, som vi ser i dag. Det er – for at sige det meget groft og populært – skæg og blå briller. Andet er der ikke i det, og det har debatten her også afsløret med al tydelighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet og lov om udøvelse af lægegerning. (Lægelig behandling for stofmisbrug).

Af sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 11/1 95. Første behandling 20/1 95. Betænkning 10/5 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tove Fergo (V):

Det er det andet af regeringens forslag om en øget indsats for stofmisbrugere, og det kan Venstre heller ikke støtte.

Vi kan heller ikke støtte ændringsforslaget, der går ud på, at behandlingsinstitutionerne, ambulatorierne, skal kunne købe deres euforiserende stoffer via sygehusapotekerne.

I betænkningen begrundes vi, hvorfor vi ikke kan støtte forslaget om at inddrage lægernes ret til at ordinere metadon.

Karen Højte Jensen (KF):

Fra den konservative gruppe skal jeg meddele, at vi heller ikke kan støtte ændringsforslaget. Vi finder bestemt ikke, at det er velbegrundet, at sygehusapotekerne nu skal have udvidet deres leveringsområde.

Det er jo ikke første gang, regeringen forsøger at flytte opgaver fra det private til det offentlige, og det vender vi os stærkt imod, specielt på dette her område, hvor opgaven i dag varetages på helt forsvarlig vis af private apoteker.